

Вспени въ сладость и прудмивов
 Въ судни дурости
 И мулата кордо плавя
 Въ сини дивини
 И пророзки и расира
 Мрачни тымини
 Въ буренка през ромфреня
 Изордане на кося
 Стрелат ме елана — азъ избогавъ
 Виноша, тавна злосъ.
 Любопытството се вкраднѣ
 Въ моею сердце,
 Въ картинѣ пакъ отворитъ
 Въ тупежнѣ рече.
 Съ мисльте те востигъ изъ вѣдъ
 Тупе тавно сърнѣ.
 И самъ си азъ надъ ступахъте си
 Грамото се расинтавъ.

23-Ноември 1880г. София.